

عنوان مقاله:

بررسی خدمات اجتماعی و رفاهی در سکونتگاههای غیررسمی

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی نقش علوم انسانی در روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علی مهدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی پویندگان دانش چالوس

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های غیررسمی، ناحیه های ناپسامانی هستند که در اغلب شهرهای بزرگ و میانی کشور شکل گرفته و گسترش یافته اند. در ایران در مواجهه با این نواحی، تاکنون راهکارهای مختلفی امتحان شده است؛ تخریب، جابجایی، مکان و خدمات، بهسازی، توانمندسازی از جمله ی این راهکارها بوده اند. اما، هیچ کدام از راهکارهای ذکر شده، نتوانسته اند منجر به سامان دهی پایدار این محله ها شوند. توسعه شهری به طور عام در کشور بر اثر بازتاب فضایی اسکان غیر رسمی ناپایدار شده است این امر را نه می توان به امید خود رها نمود و نه با برخوردی مقطعی، گزینشی و پراکنده کاری پاسخگوی آن بود. پیدایش اسکان غیر رسمی گویای وجود موانع ساختاری و ناکارآمدی سیاست های کنونی در تامین مسکن و خدمات رسانی لازم مرتبط با آن برای اقشار کم درآمد شهری در سطح کلان است. همچنین در سطح خرد نیز ضعف مدیریت شهری، وجود منابع نامشروع گروه های ذی نفع و ذی نفوذ محلی و برخوردهای غیرقانونمند در پذیرش یا رد این سکونتگاه ها مساله را تشدید نموده است. در نتیجه می توان گفت شکل گیری سکونتگاه های غیررسمی پدیده ای است که در نتیجه ی جریان شهرنشینی شتابان دهه های اخیر و به دنبال مهاجرت لجام گسیخته ی روستایی در بیشتر کشورهای جهان، به ویژه کشورهای جهان سوم پدیدار گشته است. این پدیده به عنوان یک چالش عمده ی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و غیره، دامن گیر بسیاری از شهرهای کشورمان می باشد.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: خدمات اجتماعی، خدمات رفاهی، سکونتگاههای غیررسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526001>

